

מסורת הש"ס

(א) וְלִקְרָאן טו. תּוֹסֵפִי כְּלָאִים
פִּיר' ה"ג, (ב) וּמִנְחָתוֹ לֵב, (ג)
(ג) יִמְחָ יח, (ד) וַיִּמְחָ שֶׁס שָׁבַח
ו.ק. לִקְרָאן לֵב: קא, (ה) וְלִקְרָאן
לֵב: ב"ק לח, (ו) שָׁבַח קח. לֵעִיל
כ.ה. לֵעִיל ו.ה. (ז) וְתוֹסֵפִי
פִּיר' ה"ב, (ח) כֹּס: כ"א: כְּרִימָת,
(י) וְלֵעִיל ד.

הגהות הב"ח

(א) גם' אי משכחת לכו לבי
ריש גלותא לא תימא להו
ולא מידי:

גליון הש"ס

נש' נסח ואתמא אשכח' דב
ששת' כעין זה לקמן דף נט
פ"ב ונב"מ דף נח פ"ב:

הנהגות הנג"א

[א] נב' לא לזרוק משלש הוא
דמחייב לטלטל עד דליכא
ארכע. נ"ב גירסת ר"ח
ורמב"ם גדולה שמעתא
לאסור (ועמ"ש רבינו באר"ח
ס' שמה ס"ה ל"ה):

מוסף רשמי

קין הורקוּרְקִין.
מִקֵּץ עֵשְׂרִין כֶּלֶךְ
מִקֵּץ וְעֵשֶׂה לִּי מִיָּד
לְמַלְמֵלָה. אֵלֶּה קִטְשֵׁי
מִחֲסֵלֶי מֵוֶה לֹא
אֵשֶׁל בִּירוֹת מִשֶּׁר,
מִסֵּת מִרְרֵת. מִשֶּׁר
כִּסֵּי לְנֹאֵס אֶל קִיֹּר עֲשֵׂה
אֲבָקָה. אֲבָקָה מִן
מִשְׁקִיפֹת עֵלֶי חֵלֶת מִוֶּה
מִשְׁתִּיחַ 27. כִּיֹּר מִן
וְחִבְסֵי מִשְׁרֵי אֵל עֲשֵׂה
לֵל רִיחַ ד' וְלֹא כִיֹּר
מִקְרָבֹת נִשְׁרָשׁ לִשְׁוֹת מִן
מִשְׁתִּיחַ. כִּיֹּר שֶׁל
בְּרִילֵי עֲשֵׂה. קִטְשֵׁי
שִׁחֵל עֵשֶׂל
וְחִבְסֵי שְׁרֵא חִיבִית.
אֲשֵׁלֵי עֵשֶׂה מִן
וְחִבְסֵי לִי שִׁשֶׁר מִן.
נִכְסֵי ד' חִיבֹר ד' שִׁשֶׁר.
עֲשֵׂה מִרְרֵת אֶם גְּבוּרָה
בְּרִילֵי. מִן חֵלֶת
בְּרִילֵי שִׁשְׁשֶׁר.
מִשְׁתִּיחַ
שִׁשְׁשֶׁר כִּיֹּר ד' וְחִבְסֵי
שִׁשְׁשֶׁר כִּיֹּר ד' וְחִבְסֵי

פִּיטָא. קליעת המורה המתוחה מקונסם להצירו ודוגמתו פִּיטָא ונכרית במקום שבת (ד' מד): **הא דרבי.** הך במתיאס (א) משום ר' יהודה דר' חנינא אמרה וליה לא סבירא ליה: **אי אמרם בשלמא.** המתיאס על גבו משום הכי שרי לעינו כלאים וציוסר מעשר דאי

בְּעֵשֶׂר לַחַיִּים לְמִיּוֹר אֲבֵל לֹא נִשְׁכַּח
וְעַל כְּדִמְיוֹ כִּדְרֵי סְבִירָה לִיֵּשׁ
וְנֹמֵל חִימְרָא דְּשֵׁנִי קֵן. כְּלָלָשׁ יֵן
עֵשֶׂר לְיִמְרָא מַעֲשֵׂר מֵזֶדֶן אֵפֶ"ס
שְׂבָקִי. רַבִּי יִהְיֶה עֲלֵיכֶם הַלְכֹת לְכֹלֹשׁ
שֶׁאֵל מִמֶּנּוּ דְּבַר אֶ"ר. קֵינִס דְּזִוְקֵרְקֵן.
מַשְׁפִּין בְּדִקְרָא יִדֵּה הַשְׁעִין בְּקִרְקֵשׁ
כְּדִי לְהַעֲמִיד בֵּה דְלֵס. כֵּל שְׂהוּא
וְאִפְּלִי וְיִכּוֹל לְהַעֲמִיד בֵּה דְלֵס אֶ"ר קֵשִׁין
דִּיהִי. קֵשִׁין שֶׁ עֲלֵיִס. אֶפְסָסָא. חֹר
שְׂרִי הַלְכָּת סוֹכֵב בִּן וְאֵפֶ"ס שְׂהִיֵּה
רִיכֶה דְלֵס מִיּוֹר חֹזֵל לְלֵת עֲבִין.
לְרִיכֶה דְלֵס לִינֵע. קֵינֵה שְׁעֵל גִּבּוֹן לְקֵינִס
שְׂבָקֵדְרִין אוֹ אִפְּלִי תִּנְיֵן לְמַעַל

בעשר מותר ביותר
 מעשר אסור והתניא
 ביותר מעשר מותר
 אסור שמע מינה:
 לא עשה ולא כלום
 בריאה כדי להעמית
 ר' ינאי צורת הפתח
 אשכחניהו רב אחא
 ר' מר מדי בצורת
 אמרו קנה מבאן וקנה
 רב נחמן אמר: אין
 ועוד עובדא כי ריש
 לוף שדינהו אזל שלף
 קם אבבא א"ל גרמ
 אל אמר ליה תני מר
 מוזה וחכמים פוטרין
 ככל מודים אם גבוהה
 אין גבוהה עשרה ולא
 ארבעה ויש בה לחוק
 כגון סכרי אין חוקקין
 גלותא ולא מדי מהא
 וקורו וב"ה אומרים
 אל אמר תלמיד אחד
 מארבע אמות שהוא
 יבע אמות ועד עשר

יש לחוק רגלים

לאין לחוק רגלים

[illegible][illegible]

זכא ביתר מעשר. והשתא לא זרימי לשנויי לריש לקיש הא דידיה הא דרביה:

ר' מלכי בשיש בגלית שלשה וגבוהה עשרה. והא דאמרינן כפרק
המא דשבת (ד' יג:) זרע למעלה מ' והלכה כמור כל שהוא

מאזר ורבען דפליג
החוקקין השלים אמר ר"י דמיירי
מחזקין שדרכן לעשות בעד ענין
לרשות הרבים ולרשות בעד רשות
הדיד רחמין ארבעה על ארבעה
ידענן אחר לא הוה אמרין לרבי
מאזר חוקקין דשמיטת הכס:
פיאה מותרת לענין
ר' יוחנן אמר כמח
מחיצות לבלאום דלא
אדר' לא קשיא דלא
רבי יוחנן אדר' יו

בשלמא התם על נפסי
אלא אי אמרת אידי ואידי מן הצד מאי איכא
אידי מן הצד התם בעשר הכא ביותר מעשר ומנא
עשר ליותר מעשר דאמר ליה רבי יוחנן לריש לקיש
שהלך רבי יהושע אצל ר' יוחנן בן גורי ללמוד את
בהכלכות כללים ומצאו שיושב בין האילנות ומתה
ואמר לו רבי אי נפנים כאן מהו לזרוע כאן אמר
ומעשר אסור במאי עסקינן אילימא על גבן יותר
היו שם קנין הרוקנינן ועשה להן פיהא מלמעלה א
אלא לאו מן הצד וקאמר ליה בעשר מותר יותר מע
הנפא אמר רב חסדא צורת הפתח שעשאה מן הצ
ואמר רב חסדא צורת הפתח שאמרו "צריכה שתה
ובה דלת ואפילו דלת של קשין אמר ריש לקיש משו
אבקרובה היכר ציד "מאי היכר ציד אמר רב אויא אבקר
דרב אויא לתלמידי דרב אשי אמר להו א
ההפתח אמרו ליה לא אמר ולא כלום תנא צורת הפתח
וקנה על גביהן צריכין ליגע או אין צריכין ליג
נחמין ליגע ורב ששת אמר צריכין ליגע אול רב נחמ
גלותא כשמעתיה א"ל רב ששת לשמעיה רב גרא זיל
ששדירנא אשכחוהו דבי ריש גלותא חכשוהו אול רב
שפוק תא נפק ואתא אשכחיה רב ששת לרבה בר שמו
מדי בצורת הפתח א"ל אין תנינא כיפר ר"מ מחייב
ישוין :שאם יש ברגליה עשרה שהיא חייבת אמר אביי
עשרה ואין ברגליה שלשה אי נמי יש ברגליה שלשה
ככלום כי פליגי ביש ברגליה ג' וגבורה עשרה ואין רחב
לשלימה לארבעה ב"ה מאיר ברה חוקקין והן השלים
א"ל א"ל א"ל משכחת להו לא תימא להו לבי ריי
מתני' "הכשר מבי" ב"ש אומרים ל
או לחי או קורה רבי אליעזר אומר לחין משום ר' ישמ
לפני ר"ע לא נחלקו ב"ש וב"ה על מבי שהוא פחו
יתר או בלחי או בקורה על מה נחלקו על רחב מ
שב"ש אומרים לחי וקורה וב"ה אומרים או לחי או ק
על זה נחלקו :גמ' כמאן דלא כחנניה ולא כתנא אק
קאמר הכשר מבי סתם כיצד ב"ש אומרים לחי וקורה
או קורה ב"ש אומרים לחי וקורה למימרא דקא סב
דאורייתא וא לא לזרז משלש הוא דמחייב למלטל
אומרים או לחי או קורה לימא קא סברי ב"ה שלש
משותם הוא דמחייב למלטל עד דאיכא ש
לחין :איבעיא להו ר' אליעזר לחין וקורה קאמר או
קאמר ת"ש "מעשה רבי אליעזר שהלך אצל רבי

הואיל ובגונה שלשה ים הכשר רוח פתח רוחין שבעה העליונים
ששואו פתוח מלרבע אמות. רוח פתחו: **גב'** כמאן דלא כחנניה כו'
 "מחיות דאורייתא". הלכא למשה ממני ה"א' במחיות דכתיב מנ'
 מעלייתא: **לורוק.** למרוב משגי הוא דמחייב דשג מחיות

[illegible]

א כ מ"י פט"ו הלכות
שבת הלכה יז כמג עשין
דברגן א טושי"ע א"ח ס'
שבת סעף יא:
ב ג מ"י וסס הלכה כן
ופ"ו הלכות מוצאי
הלכה ד כמג עשין כג ואשי"ע
סס עשין יב וטושי"ע י"ד
ס' רפו סעף ד וברך אלסס
כלכות מוצאי ד עין:
ב ד מ"י פ"ו מה"ל שבת
הלכה כ כמג עשין
דברגן א טושי"ע א"ח ס'
שבת סעף ד וטושי"ע י'
ס' רפו סעף ד וברך אלסס
כלכות מוצאי ד עין:

דבינו חננאל

[illegible]

שנמצא כצורת פירצה ולא כצורת פתח, שהרי לא עשה לה מווות, אלא הקונדס נתן במקום מווות. תנא קנה מיכן וקנה מיכן וקנה על גביהן. ואמר רב חסדא צריכה שתהא בריאה כדי

לבלב דלת ואפי' של קשין.
הרצועה שסלקין בה
צוביגין יצוג קנות של צבירה
קרוגין פחות מר' שפחים.
לגדא שמע' (ור) ושלן שירונה
מכמותא חזכמים מפרין שלן
מחז' המנות, קרא פתח ושלן
לחן לאילו שחלקו על, לא
(ארר) וכן. וכן של ברזילה
הוא ילד של חזק ולהשלישי
עשרה. מפקא, הכשר משה
ברבייתא דקמחי עשה צורה
מחזק רכשו פתח סתום
מחזק ברבייתא דקמחי עשה
ליתה לרשות היחיד שמוח' לא
שילש מחזקתא דארייתא לשלש
שילש פתח של רכשו ומכמותא
של רכשו